

וועושה, ובמה אומר וועושה? בהוּיָה, שנאמר בה יהי אור, ויהי אור. יהי אור, יהי באור, ונעשה אור, שאוחז בשנייהם בעמוד האמצעי.

ויש דפק של עצ הדעת טוב ורע, שמהמקום הזה יוצר טוב וייצר רע, והוא כסוד של להט החרב המתהפלכת, שמתהפלכת ממיטה לנחש ומגנש למיטה, הדפק של יוצר הטוב מראה בריאות ורפואה של כל האיכרים, והלפק של יוצר הרע מראה מחלת של כל איכרי הגוף, וכל מי שאלים - גובר. אם מתגברות הוצאות, מתהפלכת מגנש למיטה, ומיד מיטה כלפי חסד ושל הגוף נרפא, ואם מתגברים החטאיהם, מתהפלכת מגנש לנחש, ונושך את כל האיכרים בכמה נישכות של כאבים ומחילות. באוטו זמן נאמר על הדפק, אין קול ענות גבורה ואין קול ענות קול ענות גבורה ואין קול ענות אני שמע, קול עשות קול ענות אני שמע, הקול של העני, הקול של הדפק בבית החליל של הגנות א נכי שמע. ויש דפק מן קאילן שהוא רע, ואין בו טוב כלל, שמאנו יוצאת רום סערה שפצעירה בו את גוף האדים, ונאמר בו רום חזק מפרק הרים, שהם עצמות הגוף, ומשבר סלעים, שהם צלעות הגוף, שהם כמו הסלעים, וזה שיזיא בזדון ואין לו משקל וشعור, וכן והאניה, שהוא הגוף, חשבה להסביר, וזה הדפק שעולה ויורד בגלי הים, שהם עשרה כתמים מהתוננים. כמו שהמלכות הקדושה - בך היא מלכות הרשעה, כמו שהמלילה - בך הערלה, שם שם סמא"ל ערל, ובת זוגו ערלה, נחש ואשת זוגנים. בנגדו שני ירכיו האמת מצד הטעמה תאומיא"ל תומיא"ל, וכנגדם נאמר תהמת יכטימו ירדוי

בהויה, דאטמר ביה (בראשית א ג) יהי אור ויהי אור, יהי אור יהי י' באור ואתעביד איר ואחיך בתרויה בעמודך דאמצעיתא. ואות דפיקו דעת הדעת טוב ורע, דהמי אטר יוצר טוב וייצר רע, ואיהו רזא דלהט החרב המתהפלכת (שם ג כד). דאתה פך מגנש לנחש ומגנש למיטה, דפיקו דיאר הטוב אחוי בריאות ואסוטא דכל אברין, ודפיקו דיאר הרע אחוי מרעא דכל אברין דגופא, וכל מאן דאלים גבר, אי מתגברין זכוון אתה פך מגנש למיטה, ומיד מיטה כלפי חסד וכל גופא אהטי, ואם מתגברין חוביין אתה פך מגנש לנחש ונשיך כל אברין בכמה נשיכין דכאיבין ומרעין, בההוא זמאן אתה בדקינו, אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חולשה קול ענות א נכי שמיע (שמות לב יח). קול דעניא קול דפיקו דבי מרעא דגולותא א נכי שמיע.

ואות דפיקו מאילנא דאייה ביש, לית בית טב כלל, דמניה נפיק רוח סערה, דאסעדיר בית גופיה דבר נש, ואתмер בית (מלים א יט יא) רוח חזק מפרק הרים, דאיןון גרמין דגופא, ומשבר סלעים, דאיןון צלעות דגופא דאיןון בגונאDSLים, והאי אייה נפיק בזדון ולית ליה משקל וشعור, וביה (יינה א ז) זהאניה דאייה גופא חזקה להשר, והאי דפיקו סליק ונחית בגלי ימאנ, דאיןון עשר בתראיון תפאיין, בגונא דאייה מלכות קדיישא ה כי אייה מלכות חייא, בגונא דמילה ה כי אייה ערלה, דטמן סמא"ל ערל, ובת זוגיה ערלה, נחש ואשת זוגנים.

לקבל תרי ירכיו קשות מסתרא דמסאבי תאומיא"ל תומיא"ל, ולקבלייהו

במצולות פמו אבן, בנגד העמודה האמצעי הוא עוגיא"ל, שמשם עוג מלך הבשן, מצד שתי הזרועות הם (אגניא"ל) עזיא"ל, אגניא"ל משם אגנ, וכו' כי גאה אגניא"ל משם עזאל, ומשם עז"א ועזאל, והוא חורי"ל, עוז"א ועזאל, והוא חורי"ל, יכרסמנה חורי מיער, ועלו נאמר ועל מרפק תחיה, והוא שעיריא"ל, שמשם רוח סערה, והוא עשו איש שער, ומשם שער באשה ערוה, ועליו התגבר אותו שנאמר בו עז' זמרת י"ה והוא לי לישועה, יהו"ה איש מלחה יהו"ה שמנו וגומר.

בנגד בינה שנאמר בה אלף בינה אלה אלופי עשו, בנגד חכמה אדם בלייעל כתריא"ל (ברתיא"ל) בנגד בתר עליון, ומשם ברית לכל אלו שעוברים על התורה, ואוטם בתירים המתחווים הם קלותות לעשר הספירות, ועשר ספירות בתוקן המה, ואלו הקלותות הן מלחאה בין ישראל לאחים שבשמים. בקלותות הללו מתלבש הקדוש ברוך הוא ושכינתו, לקים בשכינתו ומילכוונו בכל משללה, ולקיים בו כי מלך על כל הארץ אלהיהם, אבל למעלה במקומו נאמר לא יגרך רע, אלא בקלותות שלו למעלה הן לבושים מפה גוננים יפים של אור, שמהם התפשט הקדוש ברוך הוא בಗאות, והחלבש באחרים הללו כדי לשמר את ישראל, שהם מתלבשים בקהלות הללו, וזהו בכל ארחות לו אך וכו'. בהתחלה גמן אומם בידי תשליח שהוא גבריאל, ולא היה מזון לסמא"ל ולמתינות שלו אלא על ידי שליח, וככל מה שיגרץ יתבזבז בקהלות להרשותו, וזהו

אתمر (שמותטו ח) תהמת יכסיימו ירדו במצולות כמו אבן, לקבל עמידה דאמצעיתא איהו עוגיא"ל דמתמן עוג מלך הבשן, מפטרא דתרין דרוועין אינון (אגניא"ל) עזיאל, אגניאל מתמן אגג, וביה כי גאה גאה כסוס ורכבו רמה בים (שם א) עוזיא"ל, מתמן עזאל, וממן עז"א ועזאל, ואיהו חורי"ל, יכרסמנה חיזיר מיער (תהלים פ יד), ועליה אתمر (בראשית כז ט) ועל חרבך תחיה, ואיהו שעיריא"ל, דמתמן רוח סערה, ואיהו עשו איש שער, וממן שער באשה ערוה, ועליה אתפרק ההוא דאתמר ביה (שמותטו ב) עז' זמרת י"ה והוא לי לשועה,

יהו"ה איש מלחה יהו"ה שמנו וגומר. לקביל בינה ואתمر בה אלף בינה, אלאין אלה עשו, לקביל חכמה אדם בלייעל איש און, לעילא כתריא"ל (נ"א כרחה"ל) לקביל בתר עליון, וממן ברית לכל אלין דעברין על אוריתא, ואינו בתרין שתאין אינון קליפין לעשר ספירין, ועשר ספירין מוחא בגדייו, ואلين קליפין אינון מהיצה בין ישראל לאחים שבשמים, באליין קליפין מתלבש קודשא בריך הויא ושכינתייה, קליקי"ם בשכינתייה (תהלים קג ט) ומילכוונו בכל משללה, ולקליקי"ם ביה (שם מו ח) כי מלך על כל הארץ אליהם, אבל לעילא באתריה אתמר (שם ח ט) לא יגורך רע, אלא קליפין דיליה לעילא אינון לבושין מפה גונין שפירין דנהורא, דמנחו אתחפש קודשא בריך הויא בגאות, ואתלבש באליין אתרני, בגין לנטרא לישראל, דאינו מתלבשין באליין קליפין, ודאי יהו (ישעה סג ט) בכל צרתם לו צר (דף קט ע"א) וכו', בקדמיתה יhab לו בידא דשליח בגאל החטאים של ישראל הוא התלבש בהם, וככינול בא לו על ידי הקדוש ברוך הוא, וזה